

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/172/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200360
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200360.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej, v právnej veci navrhovateľa: A. Q., bytom H., zastúpeného E., bytom ako navrhovateľ, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o výplatu úrazovej renty, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 11. októbra 2012, č. k. 12Sd/125/2012-18, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 11. októbra 2012, č. k. 12Sd/125/2012-18, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne z 26. marca 2012, číslo XXXXX-X/XXXX-BA, ktorým odporkyňa rozhodla tak, že navrhovateľovi od 1. mája 2005 zanikol nárok na výplatu úrazovej renty, ktorej suma prepočítaná z dôvodu priznania invalidného dôchodku podľa § 89 ods.2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) nepresiahla nulu a podľa § 112 ods. 4 a 6 zákona zastavila výplatu tejto dávky od apríla 2012.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím odporkyne číslo XX-XXXX/XXXX z 9. júna 2005, odporkyňa priznala navrhovateľovi úrazovú rentu od 1. januára 2004 v sume 8 668 Sk mesačne. Dňa 15. mája 2006 odporkyňa vydala rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi od 9. septembra 2005 priznala invalidný dôchodok v sume 10 736 Sk mesačne. Krajský súd mal preukázané, že navrhovateľ v čase priznania invalidného dôchodku mal nárok na úrazovú rentu vo výške 10 147 Sk. Úrazová renta po odpočítaní invalidného dôchodku (10 736 Sk) nepresiahla nulu, odporkyňa podľa § 89 ods.2,3 a § 112 ods.4 a 6 zákona preskúmaným rozhodnutím č. XXXXX-X/XXXX-Ba z 26. marca 2012 rozhodla o zániku nároku na výplatu úrazovej renty od 1. októbra 2005. Keďže však úrazová renta bola navrhovateľovi naposledy vyplatená za mesiac marec 2012, odporkyňa jej výplatu zastavila od 1. apríla 2012. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je zákonné a preto ho podľa § 250q rozhodnutie odporkyne ako vecne správne potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Poukázal na to, že mu bola uznaná choroba z povolania, jeho zdravotný stav je zlý a vážny, berie drahé lieky a bez vyplácania renty má nedostatok peňazí, musí ich obmedzovať. Každý rok chodí povinne do Tatier na liečenie a 16.10.2012 bol hospitalizovaný v Martine. Podľa jeho názoru, odporkyňa ovplyvňovala konanie na krajskom súde, keď žiadala, aby krajský súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a potvrdil napadnuté rozhodnutie odporkyne. Žiadal odvolací súd o spravodlivé riešenie jeho situácie a aby mu bola úrazová renta vrátená.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach odvolania bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné .

Podľa § 83 zákona poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, okrem sudcu a prokurátora a fyzická osoba uvedená v § 17 ods.2, ak utrpeli pracovný úraz, alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Podľa § 88 ods.1 zákona má poškodený nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods.2 zákona a nedovŕšil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 89 ods. 2 veta prvá zákona, ak sa poškodenému vypláca starobný dôchodok, predčasný starobný dôchodok alebo invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku.

Podľa § 89 ods. 3 zákona na zníženie úrazovej renty podľa odseku 2 je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2 priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.

Výplata dávky sa zastaví, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky, a to odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa dávka už vyplatila (§ 112 ods.4 a 6 zákona).

Nárok na dávku sociálneho poistenia a nárok na jej výplatu treba v zásade posudzovať podľa zákona v znení, ktoré je účinné v čase vzniku nároku na dávku, resp. v čase kedy dôjde k súbehu nárokov na dôchodok a úrazovú rentu.

Nebolo sporné, že navrhovateľovi vznikol nárok na úrazovú rentu a táto mu aj bola priznaná od 1. januára 2004. Taktiež nebolo sporné, že od 9. septembra 2005 navrhovateľovi vznikol nárok na invalidný dôchodok, ktorý mu bol priznaný vo výške 10 736 Sk mesačne, teda vo výške vyššej ako výška úrazovej renty k tomuto dňu (10 147 Sk mesačne). Odporkyňa preto postupovala v súlade so zákonom, keď rozhodla o zániku nároku na výplatu úrazovej renty.

Nebolo pritom rozhodujúce, či a odkedy miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť na účely nároku na invalidný dôchodok bola 70 % alebo 75 %. Pre posúdenie nároku na výplatu úrazovej renty od 9. septembra 2005 je rozhodujúca iba výška invalidného dôchodku, ktorý je vyšší ako úrazová renta.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemal nárok na výplatu úrazovej renty už od 9. septembra 2005 a teda až do jej zastavenia od apríla 2012 ju už poberal neprávom. Keďže navrhovateľovi bola úrazová

renta v sume 461,70 € za mesiac marec 2012 už vyplatená, odporkyňa rozhodla o zastavení jej výplaty od apríla 2012 v súlade s § 112 ods.4 a 6 zákona.

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že odporkyňa ovplyvňovala krajský súd tým, že žiadala, aby jej rozhodnutie potvrdil, túto námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Odporkyňa totiž len využila svoje právo vyjadriť sa ako účastník konania k opravnému prostriedku navrhovateľa (odvolaniu proti jej rozhodnutiu) z 2. septembra 2012.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie odporkyne za zákonné, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni taká náhrada nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.